

روزانه

۲۱

نشریه روزانه سیزدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم ۱۰۰

جمعه
دوازدهم اسفند
هزار و چهارصد و یک

اغلب فیلمسازان موفق ایران و حتی جهان، کارهای اولیه خود را با ساخت فیلم‌های کوتاه آغاز کرده‌اند و من نیز از این قاعده مستثنی نبوده‌ام. به خاطر دارم که در جمع علاقه‌مندان هنر سینما با هم‌فکری یکدیگر و پذیرفتن مسئولیت‌های مختلف فیلمسازی، روی ایده‌های مختلف و به کمک یکدیگر کار می‌کردیم و نهایتاً آن را به مرحله ساخت می‌رساندیم. هر چند در زمان ما، نمایش آثار کوتاه، زمینه جشنواره‌ای و اهمیت امروز را نداشت، اما این موضوع باعث نمی‌شد که ما از ساخت شورانگیز و پرهیجان فیلم کوتاه منصرف شویم! تجربه عملی فیلمسازی در کوتاه‌ترین زمان ممکن می‌تواند بسیار دشوارتر از ساخت فیلم بلند باشد، چون علاوه بر زمان بی‌ان مفهوم، ابزار آن نیز محدودتر از امکانات یک فیلم حرفه‌ای بلند بود. با این حال عشق و علاقه به هنر سینما، بر همه چیز غلبه می‌یافت و لذت بیان تصویری و انتقال آن به مخاطب هر چند محدود در آن زمان، توأم با نوعی شفاف بود که به تدریج «زبان سینما» را در ضمیر ناخودآگاه ما شکل می‌داد. همان روزهای جذاب فیلمسازی کوتاه بود که به ما فهماند راه یادگیری کلمات و سپس جمله‌سازی در ادبیات سینمایی، همانا ساخت فیلم کوتاه است، هر چه کوتاه‌تر، دشوارتر و در عین حال آموزنده‌تر! فیلم کوتاه یعنی برداشتن قدم‌های کوتاه و آموختن راه رفتن و سپس برداشتن قدم‌های بلند در مسیر متنوع هنر سینما، در گونه‌های مختلف.

کمال تبریزی
از فیلم ۱۰۰ نوشت؛

وقتی «عشق» بر محدودیت غلبه می‌کند...

عروسی‌های کوچکی

سال ساخت: ۱۴۰۰
کارگردان: محمد نظمی
تهیه‌کننده: محمد نظمی

شاهوار

سال ساخت: ۱۴۰۰
کارگردان: مجتبی فیروزآبادی
تهیه‌کننده: کمیته حفاظت از آب،
خاک و انفال الهی شهرستان شاهرود

سینما بی پول

سال ساخت: ۱۴۰۱
کارگردان: علی عارف‌نسب
تهیه‌کننده: سعید خجسته‌فر،
علی عارف‌نسب

کبریت

سال ساخت: ۱۴۰۱
کارگردان: حسین جمشیدی
تهیه‌کننده: محمد گودرزی

غریبه

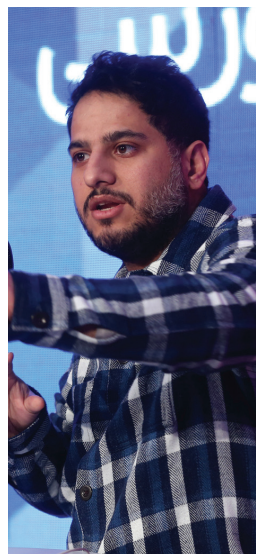
سال ساخت: ۱۴۰۱
کارگردان: راضیه سراجی
تهیه‌کننده: حوزه هنری استان
خراسان رضوی

عزیزم دوستت دارم

سال ساخت: ۱۴۰۱
کارگردان: میثم عباسی
تهیه‌کننده: محمدرضا کاشانی
موحد

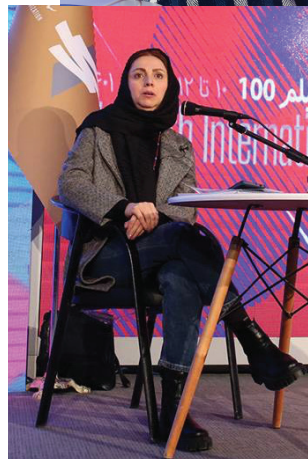
در فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای باید شعار داد!

علاقه‌مندان سینمای کوتاه در دومین روز برگزاری سیزدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم ۱۰۰ فرصت ویژه‌ای را به دست آوردند تا در قالب دو کارگاه ویژه در معرض تجربه فیلم‌سازی از سوی دو استعداد فیلم‌سازی جوان سینمای ایران قرار بگیرند. کاظم دانشی که پس از سال‌ها تجربه فیلم‌سازی در سینمای کوتاه، با اولین فیلم بلند سینمایی خود یعنی «علف‌زار» تبدیل به یکی از پدیده‌های جشنواره فجر شد، در کارگاهی با عنوان «کارگردانی فیلم کوتاه» ضمن ارائه توضیحاتی درباره ویژگی‌های یک فیلم خوب، در قالب مرور خاطرات خود از فرآیند ساخت فیلم «علف‌زار» نکاتی را با حاضران در کارگاه به اشتراک گذاشت. این کارگردان سینما تاکید کرد: «در فیلم صد ثانیه‌ای باید حرف زد و شعار داد و یک نتیجه‌ای از آن گرفت. باید نگاه جدیدی به یک موضوع ارایه کرد. به نظرم یک فیلم‌ساز با نگاه و جهان‌بینی خود زنده است، حالا با هر رویکرد سیاسی و اجتماعی. در فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای هم باید نگاه خود به جهان هستی را منتقل کنید. داشتن یک حرف و نگاه نو درباره یک مسأله تکراری، مهم است. چون دیگر همه موضوعات گفته شده و دنیا تشنه نگاه جدید به مسائلی تکراری است.» وی درباره سوالاتی درباره بازنویسی متعدد فیلمنامه هم مطرح کرد: «فیلمنامه مثل قرمه‌سبزی است و باید جا بپزد. من حتی گاهی فیلمنامه را به مادرم هم می‌دهم تا بخواند. مثلاً یک بار مادرم گفت خنمی که در فیلمنامه نقشی دارد، چقدر غری می‌زند. آنجا متوجه شدم باید تغییرش بدهم تا موجب سردرد مخاطب نشود.» دانشی در بخش جالب دیگری از اظهاراتش هم گفت: «فیلمساز نباید در جناح‌بندی اینستاگرامی قرار بگیرد باید برای همه مخاطبان فیلم بسازد، نمی‌شود به مخاطب «بخارست» بی‌احترامی کرد. به نظرم ما به امثال مسعود اطیابی می‌بینیم چون چرخ بسیاری از سینماها با همین فیلم‌ها می‌چرخد، اگر چنین فیلم‌هایی نباشد و سینما جمع شود من نوعی هم نمی‌توانم «علف‌زار» بسازم. آن‌ها هم به سینما لطف می‌کنند.»

چه گفتن مهم نیست، چگونه گفتن مهم است

«روایت در فیلم کوتاه» عنوان دومین کارگاهی بود که روز گذشته در پردیس سینمایی ملت برگزار شد. لیلی در این کارگاه به طرح نکاتی درباره اهمیت روایت‌گری در فرآیند ساخت یک فیلم پرداخت. عاچ با تاکید بر اینکه «روایت با داستان خیلی فرق می‌کند.» توضیح داد: «در داستان استعاره، ابهام، واژه‌سازی و... وجود دارد اما فیلمساز یک فیلمنامه، دوربین، تقطیع زمانی، نور، گریم و... را در اختیار دارد که می‌تواند شیوه روایت او را جذاب‌تر کند. امروزه روایت را در فیلم مستند هم داریم. انگار روایت مدام شاخه‌های تخصصی‌تر به خود می‌گیرد. این «چگونه گفتن» بسیار زیرشاخه پیدا کرده است. پس اینکه چگونه بگویید، انتخاب شماسات اماگاهی روایت‌کاری می‌کنند که شما افراد را جلوتر از عناصر دیگر تصور می‌کنید.» کارگردان «سرهنگ ثریا» در ادامه گفت: «چه گفتن مهم نیست بلکه چگونه گفتن مهم است البته اگر هر دو کنار هم باشند، نتیجه بهتری خواهید گرفت. در فیلم کوتاه و داستان کوتاه مسأله زمان و حجم روایت‌هاست. اسلوب درست زیبایی‌شناسی که باید در فیلم کوتاه و بلند رعایت شود، در هر دو یکی است و تفاوت در زمان آن‌هاست. در فیلم کوتاه خلاقیت شماسات که نشان می‌دهد برای این زمان محدود چه قصه‌ای را چگونه بگویید. اگرچه برای راوی فیلم کوتاه دشواری‌هایی وجود دارد اما به محض اینکه ایده و زاویه نگاه خلاقه را پیدا کنید، برنده است.»

گماشته

سال ساخت: ۱۴۰۰
کارگردان: محمد صالح شاه آبادی
تهیه‌کننده: محمد جواد موحّد

گذار

سال ساخت: ۱۴۰۱
کارگردان: احسان عابدینی
تهیه‌کننده: محمد اسماعیلی

کلوزآپ

سال ساخت: ۱۴۰۱
کارگردان: یاسر یارسا
تهیه‌کننده: محمد اسماعیلی

مامان خودمه

سال ساخت: ۱۳۹۹
کارگردان: محمدحسین امّانی
تهیه‌کننده: سیدسجاد قافله‌باشی

ما

سال ساخت: ۱۴۰۱
کارگردان: مریم ناصری
تهیه‌کننده: مریم ناصری

لنگ

سال ساخت: ۱۴۰۱
کارگردان: حسین بیات
تهیه‌کننده: حسین بیات

با ۵۷ فیلم داستانی مسابقه ملی

درخشش پوری درخشنده با «صد بزرگ» مطرح کرد؛

در تمام سال‌های فیلم‌سازی‌اش آنچه بیش‌تر از هر نکته دیگری در کارنامه‌اش بروز و نمود داشته، دغدغه‌مندی بوده است. پوران درخشنده از همان گام‌های اولیه ورودش به عرصه کارگردانی سینما و ساخت فیلم‌هایی چون «رابطه» و «پرنده کوچک خوشبختی» تا همین سال‌های اخیر که سراغ روایت‌هایی تلخ و صریح از جنس «هیس دخترها فریاد نمی‌زنند» و «زیر سقف دودی» رفته است، همواره نگاهی دغدغه‌مند به جامعه و البته فرآیند فیلم‌سازی داشته است. او در همین گفتگو صراحتاً از وسوسه چند ساله‌اش برای ساخت فیلم کوتاه و مشخصاً فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای می‌گوید و جزو آن دسته از سینماگرانی است که ساخت فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای را بسیار سخت‌تر از فیلم بلند می‌دانند.

شما به عنوان یک فیلم‌ساز با سابقه با فیلم‌سازان جوان تر هم در ارتباط هستید. از نگاه خودتان فکر می‌کنید جدی‌ترین مسئله‌ای که باید در فرآیند ساخت یک فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای از سوی فیلم‌سازان جوان مورد توجه قرار بگیرد چیست؟

مهم‌ترین مسئله این است که هر فیلم‌سازی برای ساخت فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای باید سوژه‌ای را انتخاب کند که بتواند در بازه زمانی ۱۰۰ ثانیه‌ای حرفش را به مخاطب منتقل کند. یک فیلم ۱۰۰ ثانیه هم به لحاظ فرم و هم به لحاظ مضمون و محتوا باید شکل و روان باشد. باید حرف نو و تازه داشته باشد. همه این موارد را فیلم‌سازی که می‌خواهد در ۱۰۰ ثانیه حرفی را به مخاطب منتقل کند باید رعایت کند تا بتواند حرفش را به زیباترین، بهترین و تازه‌ترین شکل ممکن مطرح کند. اگر نگاه آسیب‌شناسانه داشته باشیم، برخی از فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای در ساختار ضعیف هستند و نمی‌توانند مطلب را به درستی به مخاطب منتقل کنند. پایان‌بندی مناسبی ندارند و مفهومی که باید در زمان ۱۰۰ ثانیه به مخاطب منتقل شود، صورت نمی‌گیرد. گاهی هم موضوعات و مضامینی را انتخاب می‌کنند که الکن می‌مانند.

در میان فیلم‌های کوتاهی که دیده‌اید تا کنون پیش آمده است که با وجود زمان کوتاه یک فیلم از تماشای آن حوصله‌تان سر برود؟

اگر کارگردان نتوانسته باشد موضوعی که مدنظر دارد را به درستی مطرح کند، حتماً این اتفاق رخ می‌دهد. شما برای ساخت فیلم در ۱۰۰ باید مضمونی را انتخاب کنید که بتوانید آن را در همین بازه زمانی مطرح کنید. ممکن است کل محتوای مدنظر را نتوانید در یک پلان هم به تصویر درآورد. گاهی می‌توان این جرأت و جسارت را داشت که روایت را از این اندازه هم خردتر و کوتاه‌تر کرد. البته که این کار، کار سختی است. به همین دلیل فیلم‌ساز باید با دقت و حساسیت بالا دست به انتخاب سوژه برای فیلم‌سازی بزند.

نظرتان نسبت به دیدگاه افرادی که معتقدند ساخت فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای گاهی از کارگردانی یک فیلم بلند هم سخت‌تر می‌شود چیست؟

قطعاً همین‌طور است. به دلیل اینکه اگر شما بخواهید موضوعی را در ۱۰۰ ثانیه با مخاطب مطرح کنید قطعاً شرایط آن با زمانی که دو ساعت برای انتقال آن موضوع زمان داشته باشید، متفاوت خواهد بود. در فیلم بلند شما دو ساعت زمان در اختیار دارید تا حرف خود را منعقد کنید اما اینجا تنها ۱۰۰ ثانیه فرصت دارید و به همین دلیل هم کار سخت‌تر می‌شود. به همین دلیل کسی که بتواند فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای بسازد، حتماً می‌تواند این مجوز را دریافت کند که در سینمای بلند هم ورود کند. شما برای ساخت فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای باید خیلی باهوش باشید و از نظر اندیشه آنقدر باید پشتوانه قوی داشته باشید که بتوانید پیام خود را به درستی به مخاطب منتقل کنید. فیلم‌ساز باید از مخاطب خود هم شناخت داشته باشد و بداند که برای چه کسی دارد فیلم می‌سازد و چگونه می‌تواند جذاب‌تر عمل کند. به دلیل همه این ملاحظات هم ساخت فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای سخت‌تر می‌شود.

فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای می‌توانند برای مخاطب خود غافل‌گیرکننده باشند؟

بله حتماً. باز هم مضمون انتخابی مهم است و اینکه چگونه قرار است این مضمون را در قالب یک فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای به مخاطب منتقل کنیم. ایده‌ای که مناسب ساخت یک فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای است، امکان ندارد در قالب یک فیلم ۱۰ یا ۲۰ دقیقه‌ای ساخته شود. چنین فیلمی فقط باید در همان ۱۰۰ ثانیه روایت شود. انتخاب مضمون برای چنین قالبی آن هم در صورتی که بخواهیم برای مخاطب غافل‌گیرکننده هم باشد، اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. این جنس فیلم‌سازی نیاز به وسواس در انتخاب دارد.

تاکنون پیش آمده است که وسوسه شوید بعد از فیلم‌های بلندی که ساخته‌اید سراغ سینمای کوتاه بیاید و یا حتی یک فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای بسازید؟

بله. زمانی که جشنواره فیلم ۱۰۰ تازه راه افتاده بود و من هم در ترکیب هیأت داوران بودم، خیلی مشتاق بودم که خودم هم این کار را انجام دهم.

الان چطور؟

هنوز هم این احساس را دارم. خیلی از مسائل اجتماعی را می‌توان در قالب فیلم‌های اجتماعی منعکس کرد. از مسائل زنان گرفته تا خیلی از معضلات اجتماعی دیگر را می‌توان در این قالب مطرح کرد. به خصوص در مواردی که باید لب مطلب ارائه شود و جایی برای زیاده‌گویی نیست. این آثار باید به گونه‌ای تولید شود که نه بتوانیم یک فریم به آن اضافه کنیم و نه یک فریم کم. اگر فرصتی پیش بیاید و سوژه‌ای را پیدا کنم چنین فیلمی هم می‌سازم. جستجو در فرآیند ساخت فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای بسیار مهم است. نکته مهم هم این است که این جنس فیلم‌ها همواره باید به روز باشند و حرف تازه‌ای هم برای گفتن داشته باشند. خیلی از کارها را آدم می‌بیند که قبلاً دربار سوژه آن‌ها کار شده بوده اما باز هم برخی فیلم‌سازان سراغشان می‌روند.

یکی از دلایلی می‌تواند این باشد که برخی از فیلم‌سازان خودشان کمتر فیلم می‌بینند.

فیلم دیدن، خواندن و حتی نگاه کردن بسیار تأثیرگذار است. فیلم‌ساز باید صاحب یک ذهن خلاق و همواره در حال اندیشه باشد.

از مسیر برگزاری جشنواره‌های می‌توان به کشف استعدادها یا تازه‌های یادآور بود؟

صد درصد. اساساً برگزاری جشنواره‌ها به خصوص در حوزه فیلم کوتاه برای کشف استعداد است. در همین رویدادهاست که شما متوجه هوش یک فیلم‌ساز می‌شوید. متوجه خلاقیت او می‌شوید. گاهی فیلمی را می‌بینید و با خود می‌گویید این فیلم‌ساز عجب ایده‌ای به ذهنش رسیده و چقدر خوب آن را روایت کرده است. این اتفاق در بهترین حالت در جشنواره‌ها می‌تواند رخ دهد.

همه

چیز با یک دعوت ساده آغاز شد. دعوت به گفتگو درباره «فیلم ۱۰۰» آن هم از فیلم‌نامه‌نویس و کارگردانی که سال‌هاست با جریان سینمای کوتاه عجین است. هادی مقدم‌دوست برای همه آن‌ها که از نزدیک با او معاشرت داشته‌اند، یک ویژگی بارز دارد و آن اینکه مدام به دنبال پیدا کردن زاویه‌های جدید برای نگاه کردن به موقعیت‌ها و موضوعات به‌ظاهر کلیشه‌ای و تکراری است. شاید به همین دلیل هم وقتی دعوت کردیم گفتگویی با «صدبرگ» به عنوان نشریه روزانه جشنواره فیلم ۱۰۰ داشته باشد، ایده‌ای متفاوت پیش روی ما گذاشت و خواست به جای روال مرسوم، دریک «چت» در دنیای مجازی با هم به گفتگو بپردازیم. ما هم استقبال کردیم. حاصلش حالا پیش روی شماست؛ با همان طعم و مزه متفاوت که نخواستیم با ویراستاری جملات و سبک نگارشی مقدم‌دوست، به آن آسیبی وارد شود.

گفتگوی متفاوت «صدبرگ» با هادی مقدم‌دوست؛

این یک «چت» سینمایی است!

چی می‌تونه باشه؟

منظورم سینما به عنوان یه ابزاره، نه ابزارهای سینما. فرهنگ حاکم بر رسانه‌های جدید، در فرهنگ استفاده از سینما تأثیری داشته؟

می‌تونه تأثیر بذاره اما نمی‌تونم راحت بگم تاکنون چقدر تأثیر گذاشته. رسانه‌های جدید بستر بروز خلق و خواهی ارتباطی جدید. مثل عمیق نبودن گفتگوها در مکالمات داخل پیام‌رسان‌ها. یا مثلاً احتمال کژتابی زیاد و نارسایی

الان در حال استفاده از چت در فضای مجازی برای ارتباط و گفتگویم. به عنوان یه سینماگر فکر می‌کنم این ابزارهای جدید ارتباطی، چه تأثیری بر ابزار سینما داشتند؟

منظورتون از «ابزارهای سینما» رو یه قدری بیشتر برام باز کنید؛ شاید گمون کنید شوخی می‌کنم، اما الان و در این لحظه تلقی خود من از عبارت «ابزارهای سینما» همون وسایل فیلمبرداریه! بعد دارم هی از خودم سوال می‌کنم واقعاً ارتباط ابزارهای جدید ارتباطی، با وسایل فیلمبرداری

مرد خانه ما

سال ساخت: ۱۴۰۱
کارگردان: حامد کوهزاد
تهیه‌کننده: حامد کوهزاد

متواری

سال ساخت: ۱۳۹۸
کارگردان: سید مهدی میرغیانی
تهیه‌کننده: سیدمهدی میرغیانی

ماموریت

سال ساخت: ۱۴۰۱
کارگردان: حسن حبیب‌زاده
تهیه‌کننده: محدثه پیرهادی

ملاقاتی

سال ساخت: ۱۴۰۱
کارگردان: امیرحسین ملک‌زاده
تهیه‌کننده: محمدمهدی اسدی

مگس

سال ساخت: ۱۴۰۱
کارگردان: حسین فرقدان
تهیه‌کننده: حسین فرقدان

مستانه

سال ساخت: ۱۳۹۸
کارگردان: حمید عزیزی
تهیه‌کننده: حوزه هنری استان اردبیل

با ۵۷ فیلم داستانی مسابقه ملی

۳

معنا در همین مکالمات. یا حتی رسانه‌های دیگری که ظاهراً رسانه نیستند اما کار رسانه‌ای هم انجام می‌دهند، مثل گیم و شبکه‌های اجتماعی داخل گیم‌ها. یا اصلاً اخلاقیاتی که در شبکه‌های اشتراک‌گذاری عکس و فیلم و صدا وجود دارد، یا امکان نظر دادن در لحظه، یا حتی برنامه‌های مورد استفاده در جلسات آنلاین که آدم‌ها در کنار هم نیستند اما برای فهماندن منظور خود دست به خلق ایده‌های تازه و حتی سینمایی می‌زنند یا گفتگوی تصویری آنلاین دو نفره یا چند نفره. تمام این‌ها باعث خلق رفتارهایی در کاربران می‌شود که می‌توان آن را یک رویکرد در تغییر سلیقه مخاطب دانست. مثال معروفش همان سرعت است که خیلی بحث درباره آن با جمله مخاطب به دلیل سرعتی که در فضای مجازی تجربه می‌کند، دیگه حوصله سرعت‌های پایین‌تر را ندارد، معروف است. خب همین گزاره‌ها ملاک می‌شود برای نوع رفتار، هم در تولید سینما و هم در توقعات ما از سینما و حتی در دیگر گونه‌های هنری. یعنی علاوه بر انواع سلیقه و پسند، فیلم‌هایی تولید و یا پسندیده می‌شوند که اخلاق گیم، بازی و یا همان «کم‌عمق بودن» را دارند. این ابزار قبل از سینما روی خلق و خو و عادات افراد تأثیر گذاشته و هر چیزی که عادات آدم‌ها را شکل و یا تغییر دهد هم روی تولید هنری و هم روی پسند اثر هنری تأثیر می‌گذارد. گاهی این ابزار آنقدر خودشان را به عنوان نوین‌ترین پدیده‌های عالم جا می‌زند که اگر کسی به آن‌ها اعتنایی نداشته باشد، حتی ممکن است برچسب کهنه و از مد افتاده و اصطلاحاً غیر به روز بخورد!

❖ به جای خوبی رسیدیم. با توجه به تأثیری که اشاره کردید این ابزارهای جدید بر خلق و خوی افراد گذاشته است، می‌توان به این نتیجه رسید که در دوران ویژه‌ای برای توجه به فیلم‌های کوتاه به ویژه از جنس فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای قرار داریم؟ واقعا این قالب‌های فیلمسازی امروز کارگردانی بیشتری پیدا کرده است؟

اندازه‌های کوتاه یا کوتاه‌کوتاه از نظر بلندی زمان در یک ابزار رسانه‌ای، اصلاً مربوط به همین ابزارهای ارتباطی جدید می‌شوند (به غیر از تیزرهای تبلیغاتی و آئونس‌های فیلم که پدیده‌هایی قدیمی‌تر محسوب می‌شوند). مثلاً فرض کنید گیف، کپشن‌های متحرک، استوری‌های کوتاه و متحرک، ویدیوکامنت، موشن گرافیک و یا اینفوמושنها و امثال این ابزار رسانه‌ای همه کوتاه و حتی از کوتاه هم کوتاه‌تر

هستند. فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای هم به لحاظ کوتاهی به اندازه زیادی در اطراف این پدیده‌ها و با اصلاً خود این پدیده‌های رسانه‌ای است.

❖ هادی مقدم دوست در چه شرایطی برای ساخت یک فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای وسوسه می‌شود؟

با پیدا کردن یک لحن جالب، یا داستان و یا شخصیت جالب، یا مضمون ممتاز، یا فرم جالب و تازه که باعث تأثیر جالبی شود و فقط یک شکل مجرد نباشد. همه این‌ها که گفتم شبیه همان چیزهای وسوسه‌کننده است که باعث می‌شود که آدم قصد یک فیلم بلند را بکند، اما آنچه میان همه این‌ها وسوسه‌کننده‌تر است، فرم جالب و تأثیرساز است. از قصد تأکید مجدد دارم روی تأثیرسازی فرم یافته‌شده تا یادم بماند فرم و شکل خالی، ابدا وسوسه‌کننده نیست و حتی مزاحم و متظاهرانه هم هست.

❖ تأکیدتان بر فرم قابل درک است. اما ناگزیرم سوالم را تکرار کنم چون طبیعی است که «جالب بودن» برای همه ملاک است، می‌خواهم بدانم چه چیزهایی برای هادی مقدم دوست «جالب» است؟

برای تعریف کردن آنچه از نظر بنده جالب است دو تا تعبیر هم معنا به کار می‌برم. اولی: «تازه و آشنا» و دومی: «بکر و عام». هر چیزی که هم تازه و بکر باشد و هم در عین حال آشنا و قابل تصدیق و معروف برای عامه مخاطبین، برای بنده جالب است. البته مواجهه متفاوت با هر چیزی که حتی ممکن است کلیشه هم شده باشد، باز جالب است. کلاً تازگی یک رکن مهم برای جالب بودن است.

❖ و سوال پایانی: جذاب‌ترین ایده‌ای که تاکنون در یک فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای دیده‌اید و شما را به ذوق آورد، چه بوده است؟ کدام ویژگی‌اش برای تان جذاب‌تر بود؟

چیزی که تقریباً یادم هست این است: فیلمی که از رابطه نقوش ظروف و بشقاب‌های در حال غوطه‌ور شدن در یک سینک پر از آب ظرفشویی، یک داستان ساخته بود. قشنگ شروع، میان و پایان جذاب داشت. فیلم را خیلی سال پیش دیدم و جزئیات داستانی‌اش را به خاطر ندارم، اما قصه در طول زمان پر شدن سینک ظرفشویی و غوطه‌وری کامل ظروف در آب کف‌دار ظرفشویی رخ می‌داد.

یک پرچم سال ساخت: ۱۴۰۰ کارگردان: مهدی شاهسوری تهیه‌کننده: پویا خسروی	همه به جز یک نفر سال ساخت: ۱۴۰۰ کارگردان: مهدی شاهسوری تهیه‌کننده: پویا خسروی	نشانه سال ساخت: ۱۴۰۱ کارگردان: سعید ولی‌زاده تهیه‌کننده: حوزه هنری استان خراسان رضوی	منفی ۱ سال ساخت: ۱۴۰۱ کارگردان: بهار جوادی تهیه‌کننده: حوزه هنری استان فارس
یک + یک - یک سال ساخت: ۱۴۰۱ کارگردان: سجاد انتظاری تهیه‌کننده: حوزه هنری استان خراسان رضوی	یادداشت سال ساخت: ۱۴۰۱ کارگردان: محمدرضا دهستانی تهیه‌کننده: محمدرضا دهستانی	واکنش سال ساخت: ۱۴۰۰ کارگردان: حسین وکیلی تهیه‌کننده: حسین وکیلی	

با ۵۷ فیلم داستانی مسابقه ملی

ترکیب داوران سیزدهمین جشنواره فیلم «۱۰۰»

پوریان درخشنده

ویلیام استرلینگر

الکساندر روس گاستاپولوس

هادی مقدم دوست

بهرام عظیمی

هادی محمدیان

علی جانناز

بخش کودک

بخش ملی

بخش بین الملل

محمد رضا خردمندان

جواد فارابی

حسین داریابی

امیر رضامافی

کمال تیریزی

محمد حسین لطیفی

اکران های جشنواره سیزدهم فیلم ۱۰۰ با استقبال ویژه علاقمندان همراه بود...

100

مدیر هنری و طراح نشان: وهب رامزی
صفحه آرا: سید علی حجازی
دبیر عکس: معین باقری
با تشکر از: فاطمه پاقلعه نژاد،
سپیده شریعت رضوی، رضا قرآنه

صاحب امتیاز: سازمان سینمایی سوره
مدیر مسئول: یوسف منصوری
(زیر نظر هادی فیروزمندی، مدیر رسانه ای)
سردبیر: محمد صابری
تحریریه: زهرا منصوری، زهرا دمنز آبادی

سیزدهمین جشنواره فیلم ۱۰۰
نشریه روزانه
مدیر